

Бджолина перемога

Наталя Забіла

- Дум-дзум-дзум! -
дзвенить сопілка
в тихій ранішній імлі:
це прокинулася бджілка
на дубочку у дуплі.

Із дупла, немов із хатки,
вилітають волохатки,
вилітає рій бджілок
на зелений моріжок.

Там блищить на сонці річка,
там високий очерет,
а на березі – травичка,
а в квітках – солодкий мед.

Кожна квітка так привітно
розтуляє пелюстки,
і летять на квітку з квітки
заклопотані бджілки.

Назбирають меду досить
і додому все відносять,
до клітинок-щільників,
до личинок-малюків.

- Дум-дзум-дзум! -
немов сопілка
пізно ввечері дзижчить.
Це летить трудяща бджілка
Після праці відпочить.

А у лісі, у барлозі, у норі,
де шумлять високі сосни угорі,
де прудкі стрибають білки з верховіть,
жив кудлатий, непривітливий ведмідь.
От вилазить клишоногий уночі,

та як піде без дороги у кущі,
та до спілої малини добреде –
аж оскома на старого нападе.
Буркотить незадоволено ведмідь:
– Чим би це мені солодким закусить?
Десь недавно я прочув, що у бджілок
солоденький та пахучий є медок.
От по лісу я піду, піду, піду
і бджілок обов'язково я знайду!

Та почув це світлячок,
непомітний черв'ячок.
Він ліхтарик засвітив
І комарика збудив:

– Ой комаре, любий брате,
треба бджіл порятувати,
бо на них напасти хоче
лютий велетень-ведмідь!

І понісся серед ночі
тонконогий молодець
на узлісся, на дубочок
без дороги, навпростець.

– Бджоли, бджоли! Годі спати!
Вилітайте геть із хати,
бо на вас напасти хоче
лютий велетень-ведмідь!

Стурбувались волохатки,
швидко вилетіли з хатки,
і на гілку, на дубок
сіла бджілка-ватажок:

– Не тікати! Нас багато!
Наші жала як голки!
Треба хатку боронити,
бо загинуть наші діти
і медові щільники!

А вже ворог посувається вперед.
Чути – шорох пробігає між дерев...
Чути хрускіт під вагою підошов –
це ведмедище до дуба підійшов.
Ось підходить волохатий та старий,
ось підводить хижу пашу догори,
ось він лізе по дуплистому дубку:
– Зараз, зараз покуштую я медку!
Тут бджілки усі до зброї:
– Дзум-дзум-дзум! —
Як знялися цілим роєм:
– Дзум-дзум-дзум!

Задзвеніли, задзижчали на весь ліс,
і вп'ялися гострі жала звірю в ніс!
Не дають ведмедю бджоли
відпочити ні на мить.

Покотився аж додолу
переляканий ведмідь...
Ну, й було ж тут реву, реву,
як тікав він до нори,
навіть білки на деревах
реготалися згори.
Втік злодюга до барлогу,
а комарик на весь ліс
про бджолину перемогу
звістку радісну розніс.

І в дуплі радіють бджоли:
– Дум-дзум-дзум! – лунає спів, –
Не злякаємось ніколи
найлютіших ворогів.
Всі ми дружні, всі сестрички.
Кожна бджілка невеличка,
та в великому рою
всі ми дужі, одностайні
і гуртом усіх, звичайно,
переможемо в бою!